

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

20 Bisdena Papæ sanctorum dogmata cedunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

Innocentii, Zozimi, Calestini, Leonis, Gelasii, Hilarii, Symmachi, Hormisdæ, Simplicii, & Gregorii junioris. Isti omnino sunt, & per quos iudicantur episcopi, & per quos episcopi simul iudicantur, & clerici. Nam si tale emerit, vel contigerit inusitatum negotium, quod minime possit peractis definiti; tunc si illorum, quorum meminitis, dicta, Hieronymi, Augustini, Ildoci, vel ceterorum similiter sanctorum doctorum similia reperta fuerint, magnanimitè sunt retinenda, ac promulganda; vel ad Apostolicam sedem referendum de talibus. Quam ob causam luculentius magna voce pronuntiare non timeo: quia, qui illa, quæ diximus, sanctorum Patrum statuta, quæ apud nos canonum nomine prætitulantur, (sive sit ille episcopus, sive clericus, sive laicus) non 3 indifferenter recipere convincitur, nec catholicam, & Apostolicam fidem, nec sancta quatuor Evangelia utiliter, & efficaciter ad effectum suum retinere, vel credere probatur.

¶ **Sunt Canones** ¶ Indicat canones, & regulas, ex quibus constat corpus, vel codex canonum, de quo in præfatione dictum est, quo Romani Pontifices, præsertim in iudiciis utuntur, in quo codice sunt canones tantum, non synodalia gesta, ut superius Nicolaus, in c. Romanorum, 19. dist. scripsit.

¶ **Carthaginensium** ¶ In codice canonum unca est synodus Carthaginensis, continens canones triginta tres, qui ex variis conciliis Carthagini habitis, collecti fuerunt. Eos canones sedes Apostolica videtur probasse, & usæ esse, quando in codice canonum referendos curavit. Eosdem etiam Græci, quo ordine apud Latinos habentur, cum aliis præterea multi Africanarum synodorum conjunctis, in linguam suam converterunt, & hi ipsi sunt, quos inde numerus Anselmus, Burchardus, & Ivo citant: quævis Gratianus inter eadem quidem his utatur, interdam vero ex singulis Carthaginensium concilii canones accipit, quædã sua loca indicabitur. Et de hac unca Carthaginensi synodo intelligendum est, quod habetur supra dist. 106. prima ad notat. vers. septima, quod hic declarandum dilatum fuit.

¶ **Non indifferenter** ¶ Anselmus, Deus dedit, & Gregorius presbyter in Polycarpo habent, qui eandem indifferenter non recipit, ipse se convincit minime catholicam, & Apostolicam fidem ad effectum suum retinere salutis.

C. II. ¶ **Corripiendi sunt qui decreta Romanorum Pontificum non habent, vel non observant.**

Item Nicolaus I. Photis, in b. epistola, cuius incipit, [Postquam beato Petro.]

¶ **Si decreta Romanorum pontificum non habetis, de neglectu atque incuria estis arguendi.** Si verò habetis & non observatis, de temeritate estis corripiendi, & increpandi.

C. III. ¶ **Ad quos sit recurrendum, cum scriptura auctoritas non occurrat.** Item Innocentius I. Papa.

¶ **De quibus c. causis nulla solvendi, ligandique auctoritas in libris veteris Testamenti, quatuor Evangeliorum, cum totis scriptis Apostolorum appareat, ad divina recurre scripta Græca d. si neque in illis, canones 2 Apostolicæ sedis intuerent.** Si nec in illis, ad catholicæ ecclesiæ historias catholicas à doctores catholicis scriptas manum mitte. Si nec in illis, sanctorum exempla perspicaciter recordare. Quod si omnibus his inspectis, huius questionis qualitas non lucide investigatur; seniores provincie congrega, & eos interroga. Facilius namque invenitur quod à pluribus senioribus

a. al. profectum. b. Est eadem epist. 6. ex qua sumptum est. c. quod dicitur, supra à distinct. 18. Anselm. lib. 3. cap. 33. c. Polycarpi lib. 7. tit. 3. Burchard. lib. 3. c. 128. Ivo par. 4. cap. 70. d. al. Græci.

queritur. Verus enim repromissor Dominus ait a, [Si duo ex vobis, vel tres conveniunt super terram in nomine meo, de omni re quæcumque petierint, fiet illis a patre meo.]

¶ **Innocentius** ¶ Caput hoc non est inter epistolæ Innocentii primi, quæ multa extant; neque vero Innocentii secundus esse potest, cum ante ipsum scripsit Burchardus, & Ivo, à quibus hoc ipsum citatur.

¶ **Canones** ¶ Verba hæc, quæ apud Gratianum deerrant, sunt apud Burchardum, & Ivo, & Polycarpum, in quo Polycarpo habentur hoc ipso loco, in quem sunt restituta.

DISTINCTIO XXI.

¶ **Decretum ergo Romanorum Pontificum, & sacri canonibus conciliorum ecclesiastica negotia, ut supra monstratum est, terminantur.** ¶ Ministri vero sacrorum canonum, & decretorum Pontificum sunt summi Pontifices, & infra presules, ac reliqui sacerdotes, quorum institutio in veteri Testamento est inchoata, & in novo plenius consummata. ¶ Summi enim Pontifices, & minores sacerdotes à Deo sunt instituti per Moysen b, qui ex præcepto Domini, Aaron in summum Pontificem, filius vero eius auxit in minores sacerdotes. Postea vero David, cum ministeria domus Domini arripisset, levites, & cantores instituit. Porro Salomon quendam modum exorcizandi invenit, quo demones adjurati, ex obsessu corporibus pellebantur: huic officio mancipati, exorcistæ vocati sunt, de quibus Dominus in Evangelio c, [Si ego in Beelzebub ejicio demonia, filii vestri (videlicet exorcistæ) in quo ejiciunt?] Hæc omnia in novo Testamento ecclesiastica imitata, habet levites suos, quos ostiarios appellamus. Pro cantoribus lectores & simul cantores instituit. Exorcistæ autem nomine antiquo & officio permanente recepit. Pro filio vero Aaron, omnes infra summum Pontificem sacerdotum administrantes sunt consecrati. ¶ Inter eos quidam discretio servata est, ut alii appellentur simpliciter sacerdotes, alii archipresbyteri, alii chorepiscopi, alii episcopi, alii archiepiscopi, seu metropolitæ, alii primates, alii patriarchæ, alii summi Pontifices. ¶ Horum discretio à gentilibus maxime introducta est, quæ suos flamines, alios simpliciter flamines, alios archiflamines, alios protoflamines appellabant. Simpliciter vero majorum, & minorum sacerdotum discretio in novo Testamento ab ipso Christo sumptis exordium, qui duodecim Apostoli tantquam majores sacerdotes, & xxii. discipulos quasi minores sacerdotes instituit. Petrus vero quasi in summum sacerdotem electus, dum ei præ omnibus, & pro omnibus claves regni calorum tribuit, & à se petra, Petri sibi nomen imposuit, atque pro ejus fide se specialiter rogasse testatur est, & ut ceteros confirmaret sibi inunxit, dicens d, [Ego rogavi pro te Petre, ut non deficiat fides tua, & tu aliquando conversus confirma fratres tuos.] Hanc eandem formam Apostoli secuti, in singulis civitatibus episcopos, & presbyteros ordinarunt: Leuitas autem ab Apostoli ordinatos legitur, quorum maximus fuit beatus Stephanus e. Subdiaconos, & acolythos procedente tempore ecclesiæ sibi constituit.

C. I. ¶ **Unde nomina ecclesiasticorum graduum sumuntur.**

¶ **De his ita scribit B. Hieronymus lib. 7. Etymol. cap. 12.** nomina illorum, & nominum casus exponens, ita inquit.

¶ **Cleros f. & clericos hinc appellatos credimus, quia Mathias g. forte electus est, quem primum per Apostolos legitur ordinatum.** K. ðg. enim Græce, fors Latine, vel hereditas dicitur. Propterea ergo dicti sunt clerici, quia de sorte domini sunt; vel quia Domini partem habent. Generaliter autem clerici nuncupantur o-

a. Matth. 18. b. Exo. 28. 1. Paral. 15. & 3. 23. c. Luc. 11. d. Luc. 22. e. Act. 6. f. De officio lib. 2. c. 1. Rabanus de instit. cler. lib. 1. c. 2. g. Act. 1.

